

камо ли за търсенето на цѣли пазари или за предлагането на цѣли народни стопанства. Необходимо е, следователно, едно централно мѣсто, което да бѣде осведомено за търсенето на всички външни пазари, на които се изнася или би могло да се изнася родното производство. То трѣбва така сѣщо да бѣде напълно осведомено за всичко онова, което се произвежда или би могло съ огледъ на пласмента да се произвежда. По такъвъ начинъ, пълната представа за търсенето и предлагането непрекъснато ще се разширява и допълва. Въ областта на предлагането, това централно мѣсто трѣбва да насочи своята работа къмъ основно проучване на земеделското производство въ страната, да установи, кои сѣ възможноститѣ за развитието на едно експортно производство и възможноститѣ за неговото разширение. То трѣбва да проучи основно въпроса за производственитѣ разходи въ отдѣлнитѣ производствени отрасли и изобщо за всички производствени условия. Възъ основа на тази осведоменостъ, ще може да се изгради една *агрикултурно-износна политика*, която нѣма, както мнозина считатъ, да диктува производството за износъ, но единствено да го насочва. Тъкмо тукъ въпросътъ трѣбва да бѣде напълно изясненъ. Споменатата политика не трѣбва въ никакъвъ случай да има принудителенъ характеръ. Тя не трѣбва, така да се каже, да диктува производството въ земеделското стопанство, защото това е нито възможно, нито подходящо за нашитѣ условия. Тя трѣбва единствено да осведомява и направлява отдѣлнитѣ земеделски отрасли, колко и какво могатъ да произвеждатъ тѣ за известни периоди отъ време, споредъ пазарнитѣ нужди и производственитѣ условия. По такъвъ начинъ, ще може да се постигне едно планово райониране на износното производство, при което, обаче, ще се запази приемчивостта на частнитѣ стопани. Тази политика понататъкъ не само ще стимулира съществуващи, но ще предизвика изникването на нови производствени отрасли, за които, естествено, предварително ще се знае, че тѣ могатъ да бждатъ пласирани.

Въ областта на търсенето, това централно мѣсто